

GIẢI MÃ REDD: ĐỀ CẬP VÀ ĐÁNH GIÁ CHỮ D THỨ 2 – SUY THOÁI RỪNG

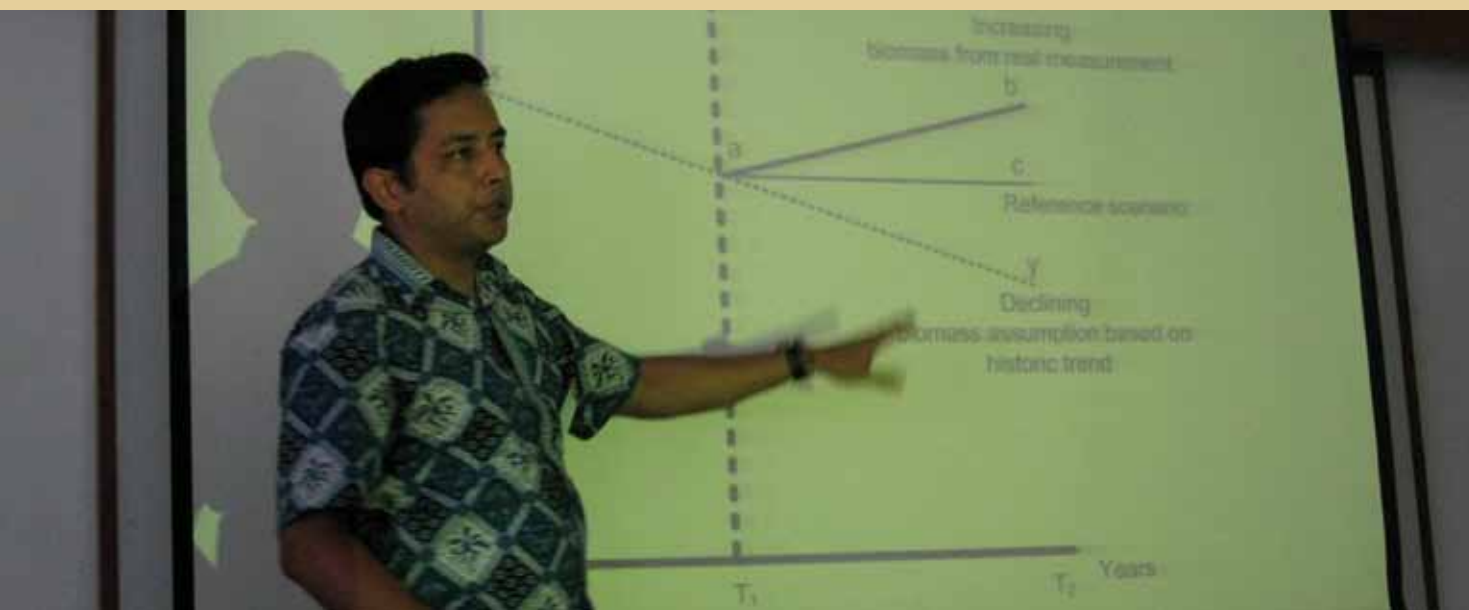
Góc nhìn từ khu vực châu Á – Thái Bình Dương

Các tài liệu khoa học đã công bố cho thấy lượng phát thải khí nhà kính từ suy thoái rừng có cường độ tương tự như lượng phát thải từ mất rừng. Khả năng phát thải từ suy thoái rừng gia tăng đang là mối quan tâm đặc biệt tại Châu Á – Thái Bình Dương, nơi rừng đan xen với khu vực dân cư đông đúc và vùng khai thác gỗ tập trung. Đưa suy thoái rừng vào cơ chế “Giảm phát thải từ mất rừng và suy thoái rừng” (REDD) là cần thiết để đảm bảo cả khu vực Châu Á Thái Bình Dương lẫn ngành lâm nghiệp toàn cầu thực hiện được tiềm năng của giảm suy thoái rừng trong giảm thiểu biến đổi khí hậu.

Trong nỗ lực thu thập kiến thức và kinh nghiệm về REDD trong khu vực, 11 đại biểu đến từ 7 nước châu Á – Thái Bình Dương đã tham dự hội thảo do RECOFTC tổ chức từ ngày 4-5/5/2009 để thảo luận các phương án cho việc đưa suy thoái rừng vào đường cơ sở của REDD quốc gia. Hội thảo cũng nhấn mạnh tầm quan trọng của người dân địa phương và hệ thống quản lý rừng phân cấp trong việc nhìn nhận và đánh giá sự suy thoái rừng trong bối cảnh của chương trình Giảm phát thải từ mất rừng và suy thoái rừng (REDD).

Các kết luận chính

- Đưa suy thoái rừng vào REDD là khả thi và cần thiết để chống lại hiện tượng biến đổi khí hậu.
- Đánh giá suy thoái rừng thường phức tạp và tốn kém hơn so với đánh giá việc mất rừng, nó đòi hỏi nguồn lực bổ sung để phát triển nguồn nhân lực và kĩ thuật trong vùng.
- Để giải quyết nạn suy thoái rừng, các nước cần thu hút sự tham gia của người dân địa phương, cải thiện quản trị rừng, và xây dựng trên những nỗ lực hiện có để thúc đẩy quản lý rừng bền vững.
- Lâm nghiệp cộng đồng và các hệ thống quản lý rừng phân cấp sẽ là trọng tâm của những nỗ lực quốc gia để giải quyết vấn đề suy thoái rừng và có thể huy động các bên tham gia tại địa phương để đánh giá suy thoái và giám sát dự trữ carbon.

SUY THOÁI RỪNG

Suy thoái rừng là một trong những vấn đề mấu chốt chưa được giải quyết trong cuộc tranh luận nhằm đi đến thỏa thuận cho cơ chế REDD tại Hội nghị thượng đỉnh các quốc gia thành viên lần thứ 15 về Biến đổi khí hậu (COP15). Các vấn đề sau đây đã có tác động chính đến những kết quả của tranh luận này và xác định triển khai thực thi chính sách REDD:

Định nghĩa suy thoái rừng: Hiện thế giới vẫn chưa có một định nghĩa thống nhất mang tính toàn cầu cho suy thoái rừng. Điều này cản trở nỗ lực công nhận và đo lường tác động của nó vì các định nghĩa được dùng trong REDD có ảnh hưởng tới ước lượng về cường độ suy thoái rừng đóng góp vào tổng lượng phát thải khí nhà kính. Các đại biểu của hội thảo nhất trí trong bối cảnh của REDD, suy thoái rừng nên được định nghĩa là hiện tượng suy giảm đo được, do con người gây ra làm suy giảm dự trữ carbon tại các vùng rừng trong một thời gian nhất định.

Cường độ suy thoái rừng: Suy thoái rừng đang diễn ra tại các nước châu Á - Thái Bình Dương, bất kể độ che phủ rừng có giảm đi, ổn định hay tăng lên. Tại một số nước có độ che phủ rừng cao, suy thoái rừng có thể là xúc tác cho việc mất rừng và làm tăng phát thải. Đối với các quốc gia có độ che phủ rừng thấp hơn, rừng suy thoái không bị ảnh hưởng nhiều từ việc chuyển đổi mục đích sử dụng rừng. Đối với các tình huống này, có khả năng sẽ khôi phục lại được lượng carbon.

Đánh giá suy thoái rừng: Suy thoái rừng ảnh hưởng tới trạng thái chung của rừng một cách khó nhận thấy hơn so với việc mất rừng. Cần phải có các phương pháp đo lường và giám sát trực tiếp để hiểu được mức độ của những tác động này. Một số quốc gia cũng lo ngại về chi phí và sự phức tạp của các phương pháp này.

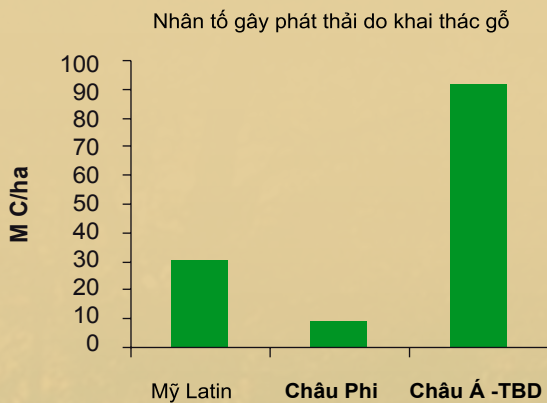
Giải quyết suy thoái rừng: suy thoái rừng chỉ có thể được giải quyết nếu hệ thống quản trị rừng và thị trường đưa ra các động lực thích hợp cho quản lý rừng bền vững; và nếu quyền của tất cả các bên liên quan, đặc biệt là người sử dụng rừng địa phương, được chỉ ra rõ ràng. Tại mỗi quốc gia, nguyên nhân trực tiếp và tiềm ẩn của suy thoái rừng cần phải được xác định để đảm bảo rằng các quy định và ưu đãi tạo thuận lợi cho công việc quản lý rừng bền vững hơn là để rừng bị mất và tiếp tục bị suy thoái.

Mức độ đáng kể của suy thoái rừng

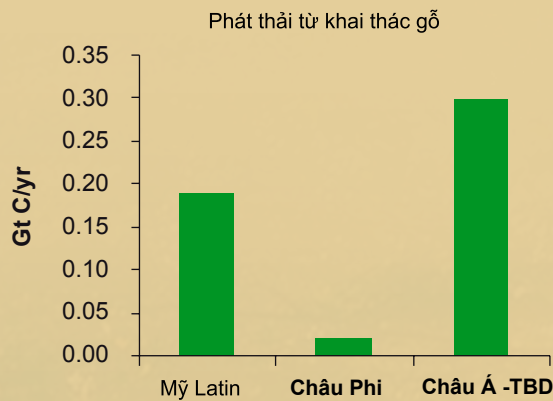
Trên thế giới, khai thác chọn ước tính góp 30% trong tổng lượng phát thải từ mất rừng nhiệt đới. Châu Á - Thái Bình Dương là nơi có tỉ lệ phát thải trên một hecta tại những khu vực khai thác chọn cao nhất trên thế giới do khu vực này có nhiều gỗ quý hơn so với Châu Phi và Châu Mỹ Latin, dẫn đến mật độ khai thác gỗ dày đặc hơn. Dân địa phương cũng sử dụng và làm suy thoái rừng qua việc lấy củi đốt, gỗ xây dựng và lâm sản ngoài gỗ. Báo cáo Đánh giá Tài nguyên Rừng toàn cầu năm 2005 chỉ ra 1/3 lượng sinh khối bị khai thác khỏi rừng dưới dạng củi đốt phục vụ mục đích sinh hoạt.

Từ các nguyên nhân trên, sự suy giảm carbon từ suy thoái rừng tại Châu Á - Thái Bình Dương có thể cao và nhiều hơn so với bất kỳ vùng nào trên thế giới (Hình 1 và 2)

Hình 1: Các nhân tố gây phát thải do khai thác gỗ tại các vùng

Hình 2: Tổng lượng phát thải hàng năm từ khai thác gỗ

Hình 1 và 2 do Tiến sỹ Bronson Griscom từ Tổ chức Bảo tồn Thiên nhiên tổng hợp

Đối với các nước trong khu vực châu Á-Thái Bình Dương, đưa suy thoái rừng vào đường cơ sở REDD quốc gia là điều được trông đợi. Điều này sẽ làm tăng khả năng tạo ra doanh thu từ REDD và giúp các ngành lâm nghiệp nhận ra tiềm năng toàn diện của ngành trong giảm thiểu biến đổi khí hậu.

Tính khả thi của đánh giá

Đánh giá và giám sát suy thoái rừng phức tạp và tốn kém hơn so với việc chỉ đánh giá và giám sát mất rừng. Tuy vậy, các phương pháp có hiệu quả về chi phí ngày càng trở nên phổ biến rộng rãi. Trong khi nhiều hình thức suy thoái vẫn còn khó để đo lường, báo cáo, và thẩm định (ví dụ như thu hoạch củi), một số hình thái chủ yếu của suy thoái rừng (ví dụ khai thác gỗ chọn lọc) đã trở nên dễ dàng hơn để đánh giá. Công nghệ viễn thám đã có sẵn sẽ giúp đánh giá các thay đổi chất lượng rừng thông qua việc sử dụng "ảnh miễn phí".

Vai trò của người dân địa phương

Ở những nơi có thể sử dụng kỹ thuật viễn thám, các đo đạc mặt đất vẫn cần thiết để đối chiếu với dữ liệu viễn thám và cũng để kiểm soát các ô tiêu chuẩn. Thu hút cộng đồng và người dân địa phương thu thập và xử lý thông tin này là một phương pháp đã được kiểm chứng và thành công trong đánh giá trữ lượng carbon.

Ý tưởng về việc cộng đồng tính toán trữ lượng carbon đã được thử nghiệm ở một số chi tiết thông qua Dự án Kyoto Suy nghĩ toàn cầu - hành động địa phương (KTGAL) do Trung tâm quốc tế về phát triển lồng ghép miền núi (ICIMOD) cùng các đối tác triển khai. Các nghiên cứu của dự án KTGAL tại Ấn Độ và Nepal cho thấy phương pháp để cộng đồng kiểm kê tính toán trữ lượng carbon cho phép tính được đường cơ sở chính xác về sự thay đổi trữ lượng carbon trong suy thoái rừng tại các địa phương và vùng dự án. Tận dụng tri thức và lao động địa phương cũng khắc phục những hạn chế về tài nguyên, như thiếu vốn và chuyên gia.

GIẢI QUYẾT SUY THOÁI RỪNG

Trong phần này sẽ trình bày báo cáo tóm tắt từ các buổi thảo luận hội thảo về chiến lược để giảm suy thoái rừng trong khu vực Châu Á-Thái Bình Dương được cung cấp dưới đây.

Nguyên nhân của suy thoái rừng

Nguyên nhân trực tiếp: Nguyên nhân trực tiếp dẫn đến suy thoái rừng khác nhau theo từng quốc gia. Tại nhiều nước, quản lý kém việc khai thác gỗ là một trong những nguyên nhân chính và khai thác gỗ thương mại góp một phần đáng kể vào việc suy thoái rừng tại những quốc gia sản xuất gỗ có độ che phủ rừng cao. Ở những nơi kinh tế tự cung tự cấp, canh tác du canh, khai thác gỗ phục vụ xây dựng, khai thác củi và hỏa hoạn là những nguyên nhân trực tiếp gây nên hiện tượng suy thoái rừng.

Nguyên nhân gián tiếp: Tại các quốc gia Châu Á - Thái Bình Dương, nguyên nhân gián tiếp gây ra suy thoái khá tương đồng. Vấn đề quản trị rừng được xem là thách thức thực sự, như việc thiếu quyết tâm cho việc hiện thực hiện các chính sách và luật lệ ưu tiên cho quản lý và bảo tồn rừng hiệu quả. Áp lực nghèo đói và gia tăng dân số tại các vùng nông thôn là những nguyên nhân cốt lõi của suy thoái rừng, đặc biệt là ở những nơi canh tác du canh và khai thác củi đun được coi là những nguyên nhân trực tiếp.

Ẩn dưới các nguyên nhân này là sự bất lực của các thị trường trong nước và quốc tế trong việc thừa nhận giá trị đầy đủ của rừng. Thị trường công nhận các giá trị của gỗ và một số sản phẩm từ gỗ nhưng lại đánh giá thấp giá trị cây đứng. Nhìn chung thị trường chưa nhận biết được các dịch vụ môi trường từ rừng có thể tạo ra một nguồn thu thiết thực cho cả các nước đang phát triển nói chung và cho những người liên quan tới rừng tại các quốc gia này.

Chiến lược giảm suy thoái rừng

Thực thi các chính sách hiện hành: Nguyên nhân chính cho suy thoái rừng chỉ ra sự cần thiết về cải cách và thực hiện chính sách để giải quyết các vấn đề về quản trị, loại bỏ những sai lệch của thị trường, và khuyến thưởng cho quản lý rừng bền vững. Nhiều nước trong vùng đã xây dựng được hệ thống pháp luật tiến bộ về hưởng dụng rừng, phân quyền quản lý và/ hoặc quản lý rừng bền vững. Thách thức lớn nhất là việc thực hiện các chính sách này sao cho hiệu quả. Để thực hiện điều này, cần phải giải quyết các vấn đề về thiếu hụt nhân lực, tài chính và quan điểm đánh giá thấp giá trị của rừng tự nhiên.

Quản lý rừng cải tiến: Giảm thất thoát trong thu hoạch và chế biến gỗ có tiềm năng lớn trong việc giảm phát thải từ suy thoái rừng, thậm chí cả chi phí. Khai thác với tác động tối thiểu (RIL) và cấp chứng chỉ rừng cần được đưa vào khung thực hiện của chương trình REDD quốc gia. Khuyến khích tài chính cho việc thực hiện các cách thức này trên diện rộng hiện còn thiếu nên việc hợp nhất chúng với REDD có thể tạo ra những khuyến khích đó.

Thu hút người dân địa phương và lâm nghiệp cộng đồng

Các đại biểu tại hội thảo đã cho biết sự thành công của lâm nghiệp cộng đồng (LNCD) trong việc làm giảm và chuyển hướng suy thoái rừng ở một số nước như Nê-pan, Pa-pua Niu Ghi-nê và Goa-tê-ma-la. Trong một số trường hợp, các khu rừng cộng đồng có chứng chỉ khai thác thương mại đã làm giảm đáng kể suy thoái rừng; hơn hẳn các khu vực do nhà nước quản lý bảo vệ nghiêm ngặt. Thu hút người dân địa phương để họ trở thành những người quản lý rừng có thể tạo nên một tác động tích cực với suy thoái rừng trong khu vực châu Á – Thái Bình Dương, đặc biệt tại các quốc gia đã xây dựng được khung pháp lý cho LNCD.

Các thể mạnh của LNCD giúp giải quyết vấn đề suy thoái rừng bao gồm:

- Cung cấp một cách hiệu quả các dịch vụ xã hội và môi trường
- Tạo ra động lực cho quản lý tài nguyên bền vững, đặc biệt tại các vùng sử dụng nhiều lâm sản cho mục đích gia dụng và cả những nơi cộng đồng có thể kinh doanh gỗ. Khi khoảng cách từ cộng đồng tới rừng hợp lý, điều này tạo ra những giảm thiểu nhanh và hiệu ích những hoạt động chặt phá trái phép và kiểm soát được cháy rừng.
- Thúc đẩy phát triển mạng lưới giữa các cộng đồng và cơ chế tài chính tạo cơ sở cho hưởng lợi công bằng và giảm nghèo.
- Làm cho quản trị và tổ chức địa phương tốt hơn
- Kiểm soát việc rò rỉ tại cấp thôn bản

ĐÁNH GIÁ SUY THOÁI

Các thảo luận tại hội thảo về phương pháp giám sát, đo lường và tính toán cho suy thoái rừng trong chương trình REDD có thể tóm tắt như sau:

Đưa suy thoái rừng vào đường cơ sở

Độ che phủ rừng càng cao thì càng có lợi khi chúng ta kết hợp suy thoái rừng vào đánh giá dự trữ carbon của rừng. Nhưng những lợi ích này lớn đến độ nào? Nghiên cứu của Trung tâm Nông-Lâm nghiệp Thế giới (ICRAF) tại In-đô-nê-si-a cho thấy ngay cả các vùng có độ che phủ thấp thì việc đưa suy thoái rừng vào có thể làm tăng về phát thải lên hơn 50%. Tại vùng rừng rậm ở Đông Ka-li-man-tan, dự đoán phát thải tăng hơn ba lần. Điều này cho thấy có sự khác biệt đáng kể trong việc tính toán phát thải có và không bao gồm suy thoái rừng.

Sự có sẵn của thông tin

Đánh giá thay đổi về lượng carbon từ rừng đòi hỏi các số liệu không chỉ về sinh khối mà cả về sử dụng các nguồn tài nguyên rừng. Ít quốc gia có khả năng đánh giá chính xác sự thay đổi về sinh khối rừng; và số quốc gia nỗ lực thực hiện công việc này lại còn ít hơn. Đánh phá tổng hợp lượng carbon cần một sự huy động về con người và tài chính đáng kể, nhiều hơn mức ngân sách quốc gia hoặc các chương trình sẵn sàng cho REDD quốc tế có thể cung cấp.

Thiếu các số liệu lịch sử về suy thoái rừng sẽ khó cho công tác xác định đường cơ sở và mức tham chiếu phát thải. Tập hợp các dữ liệu hiện có và diễn giải ảnh vệ tinh sử dụng phương pháp mới có thể giúp giải quyết vấn đề này. Xây dựng mức tham chiếu cho suy thoái rừng sẽ phụ thuộc vào việc sử dụng phân tích ảnh vệ tinh kết hợp với điều tra hiện trường về lượng sinh khối rừng và sử dụng tài nguyên rừng. Khung tính toán tổng hợp của ICRAF là một mô hình cho thấy cách thực hiện công việc này thế nào. Khung này đang được áp dụng tại năm quốc gia rừng nhiệt đới.

Tính toán carbon dựa trên cộng đồng

Dựa trên một trình bày chứng minh tính khả thi của tính toán carbon dựa trên cộng đồng, các đại biểu tham dự hội thảo đã phân tích các cách tiếp cận có tận dụng các kiểm kê bởi chuyên gia và công nghệ viễn thám. Họ kết luận rằng cách tiếp cận dựa vào cộng đồng trong đánh giá carbon có một số lợi điểm hơn so với phép kiểm kê do chuyên gia thực hiện. Cách thực hiện dựa vào cộng đồng thường tiết kiệm chi phí hơn trên một đơn vị công việc, có thể tiếp cận đông đảo hơn về nguồn nhân lực, hạn chế những chi phí lao động do điều kiện gần rừng, và tận dụng được kiến thức địa phương về tài nguyên và các hình thái sử dụng rừng. Hơn nữa, kiểm kê carbon dựa trên cộng đồng thúc đẩy sở hữu địa phương cho những thông tin được tạo ra và hỗ trợ việc thực hiện quản trị lâm nghiệp hiệu quả và minh bạch.

Một nhược điểm của phương thức tiếp cận cộng đồng là các chi phí chuyển giao ban đầu lớn do nhu cầu của các chương trình xây dựng năng lực và thành lập các hệ thống thu thập và phân tích dữ liệu một cách hiệu quả. Điều này có thể trì hoãn sự bắt đầu của công tác giám sát thực địa. Độ tin cậy và sự nhất quán của thông tin thu được rõ ràng sẽ thấp hơn so với kiểm kê do chuyên gia thực hiện. Tuy nhiên, đổi lại việc thực hiện này có thể phủ trên diện rộng, cho phép áp dụng quá trình thẩm định độc lập từ bên ngoài.

Mặc dù công nghệ viễn thám là cần thiết cho các đánh giá ở quy mô lớn về suy thoái rừng của chương trình REDD, phương pháp dựa vào các thông tin thu thập tại thực địa có nhiều thuận lợi. Phương pháp thực địa có thể giải quyết những bất lợi của kỹ thuật viễn thám như che phủ của mây và địa hình đồi dốc. Phương pháp đánh giá dựa vào cộng đồng có thể tạo các thông tin có độ phân giải khá tốt về chất lượng rừng. Phương pháp cũng rất dễ tiếp cận với các nước đang phát triển và ít xảy ra lỗi kỹ thuật. Tuy vậy, công tác thẩm định và đối chiếu các số liệu thu thập tại địa phương là rất cần thiết để kiểm soát được những rủi ro về số liệu không chân thực và để đưa các thông tin thu thập phù hợp với tiêu chuẩn quốc tế.

Các đại biểu đồng ý rằng mô hình thích hợp nhất là mô hình kết hợp giám sát và đánh giá cộng đồng với các phương pháp ở cấp quốc gia có những kỹ thuật phức tạp. Với mô hình này, bản đồ viễn thám gốc có thể được hoàn thiện nhờ việc sử dụng thông tin mặt đất đo tại các ô tiêu chuẩn tạm thời hoặc cố định và các thông tin về hình thái sử dụng tài nguyên. Điều đó có thể thúc đẩy:

- Điều tra mặt đất hiệu quả hơn về góc độ chi phí và diện tích thực hiện
- Quan hệ đối tác giữa các cộng đồng địa phương và các nhóm chuyên gia được nâng cao về năng lực và giảm được chi phí.
- Cam kết và sự hiểu biết của cộng đồng địa phương với REDD.

CÁC KHUYẾN NGHỊ CHO CHÍNH SÁCH VÀ QUÁ TRÌNH THỰC HIỆN

Các đại biểu tham dự đã đề xuất những kiến nghị sau dành cho các nhà thương thuyết biến đổi khí hậu quốc tế và các nhà hoạch định chính sách quốc gia.

Các thông điệp chính dành cho cấp quốc tế

- Suy thoái rừng cần được đưa vào đường cơ sở REDD quốc gia để việc đánh giá lượng carbon và mức phát thải tham chiếu có thể phản ánh chính xác lượng phát thải của ngành lâm nghiệp. Điều này đặc biệt quan trọng tại các khu rừng có độ che phủ lớn bởi chúng có nguy cơ thất thoát lượng carbon do sự suy thoái rừng.
- Đánh giá suy thoái rừng cho REDD đòi hỏi nhiều nguồn lực hơn so với cơ chế chỉ gồm mất rừng. Nguồn nhân lực phù hợp cho các đánh giá tại hiện trường là rất cần thiết trong việc huy động các nguồn tài chính và các cộng đồng địa phương để nâng cao năng lực cho các bên tham gia.
- Một cách tiếp cận kết hợp cho tính toán carbon từ rừng là phối hợp giữa công nghệ viễn thám và tính toán dựa trên cộng đồng. Phương cách này thích hợp nhất cho đánh giá về lâu dài mức độ phát thải khí nhà kính từ suy thoái rừng.
- Các tổ chức ở cấp vùng như Hiệp hội các nước Đông Nam Á (ASEAN) có thể thống nhất các định nghĩa về suy thoái rừng, phương pháp xây dựng đường cơ sở, và các phương pháp đánh giá trữ lượng carbon của rừng tại tất cả các nước trong hiệp hội. Hợp tác quy mô vùng cũng có thể giải quyết các nguyên nhân dẫn đến suy thoái rừng liên quốc gia và sự rò rỉ quốc tế.
- Các hướng dẫn quốc tế về đánh giá và giải quyết suy thoái rừng trong chương trình REDD phải mạnh mẽ và dựa trên các bằng chứng thực. Tuy nhiên, các hướng dẫn cũng cần linh hoạt để phù hợp với điều kiện khác nhau ở các quốc gia.

Một số thông điệp bổ sung cho cấp quốc gia

- Đưa suy thoái rừng vào đường cơ sở REDD quốc gia sẽ có tác dụng như một khích lệ mạnh mẽ cho các bên tham gia thuộc nhà nước hay bên ngoài thực hiện và cải thiện các luật lệ hiện hành trong quản lý rừng bền vững. Các hình thức quản lý rừng bền vững của cộng đồng địa phương phải được phân tích, tài liệu hóa và nhìn nhận như là những chiến lược giảm suy thoái rừng.
- Ở các nước mà khai thác gỗ quy mô lớn là nguyên nhân trực tiếp dẫn đến suy thoái rừng, các công ty khai thác gỗ sẽ trở thành những đối tượng hưởng lợi đáng kể từ việc đưa suy thoái rừng vào đường cơ sở REDD quốc gia. Tuy nhiên, họ chỉ trở thành như vậy nếu có thể minh chứng rằng các phương thức quản lý của họ được cải thiện thông qua việc áp dụng hệ thống chứng chỉ và phương thức khai thác với tác động tối thiểu.
- Cần có sự thông tin, phối hợp giữa các sở ban ngành và nhận thức về tác động của đối tượng tham gia từ bên ngoài vào ngành lâm nghiệp ở cả cấp quốc gia và cấp vùng. Cơ chế REDD cần phải ghi nhận và có thưởng cho các dự án nhà nước hay tư nhân về năng lượng thay thế để làm giảm nhu cầu về củi đốt hoặc sản xuất than củi.
- Các chiến lược thực hiện REDD có hiệu quả sẽ đòi hỏi một hệ thống hưởng lợi công bằng dựa trên sự nhìn nhận vai trò của người dân địa phương trong việc đạt mục tiêu về giảm phát thải. Khung chính sách quốc gia phải được thiết lập và thực hiện trong đó nhìn nhận và khuyến khích hệ thống hưởng dụng và quản lý rừng dựa vào cộng đồng.

GIẢI MÃ REDD: CHUỖI HỘI THẢO NĂM 2009

Là một tổ chức quốc tế với trọng tâm về con người và lâm nghiệp, RECOFTC quan tâm tới các tác động của chính sách lâm nghiệp và các tập quán canh tác về sinh kế và sự an cư của những người sống phụ thuộc vào rừng.

RECOFTC và Chương trình Thương mại và Lâm nghiệp có trách nhiệm vùng châu Á (RAFT) do Tổ chức Bảo tồn Thiên nhiên (TNC) chủ trương đang thiết lập một mạng lưới với đại diện từ các tổ chức xã hội dân sự và cơ quan chính phủ khu vực châu Á – Thái Bình Dương để xây dựng và chia sẻ kiến thức và kinh nghiệm mới cho chiến lược về biến đổi khí hậu rất quan trọng này.

Năm 2009, chuỗi hội thảo “Giải mã REDD” tập trung vào các vấn đề chưa được giải quyết, tạo nguồn ý kiến và đóng góp chuyên gia cho các thảo luận về chiến lược biến đổi khí hậu quốc gia, và cho các cuộc họp của UNFCCC trước thềm COP-15, nơi những quyết định cuối cùng về REDD sẽ được đưa ra.

Để biết thêm thông tin, xin hãy liên hệ với ông Ben Vickers (ben@recoftc.org), đầu mối thông tin của RECOFTC về biến đổi khí hậu, hoặc xin hãy ghé thăm trang chủ của RECOFTC tại www.recoftc.org

Tuyên bố miễn nhiệm: Kết quả của hội thảo này là của cả nhóm chứ không nhất thiết của bất kỳ cá nhân tham gia hội thảo, các cơ quan chủ quản của họ hay RECOFTC, USAID và TNC.

RECOFTC

PO Box 1111, Kasetsart University
Bangkok 10903, Thailand
Tel: +66 (0)2 940 5700
Fax: +66 (0)2 561 4880
Email: info@recoftc.org
Website: www.recoftc.org